

Från Moskva till Njutånger

Hilda Stenshäll Es2a

Moskva, 20/2-1920

Framtid!

Hör mitt rop, som skriks ut genom tidens megafoner!

Jag kvävs till döds av min tids unkenhet, jag längtar så jag förvandlas till en enbent skalbagge efter fabrikernas storslagna moln, automobilernas ljuvliga tjutande och flygplanens framfart!

Du människa i ljuset från den underbara framtiden! Svara mig! Hur är din tid?

I min era, ännu fastklamrad i dåtidens vidriga broderier, väntar framtiden bortom kameralinsens gräns, gömd för mina ögon, jag vrålar – Framtid! Tala med mig! Ta bort mig från denna förhatliga tillvaro!

För mig i ett frustande ånglok till din värld, uppfyll mig med dina telefontrådars elektricitet, proppa mig mätt med automobilernas avgaser!

Gör detta, och jag skall tacka dig med hela min reservoarpennas ordförråd.

Din Vladimir Majakovskij

Njutångers kommun, 3/3-2014

Hej Majakovskij,

Som boende i Njutångers kommun och medlem av naturskyddsföreningen Bevara Njutånger blev jag mycket upprörd över ditt brev. Vårt samhälle kämpar idag med många miljöproblem, många av vilka har sin grund i de tekniska apparater som du omnämner i ditt brev.

Du verkar inte ha tänkt igenom vad exempelvis ”fabrikernas storslagna moln” har för påverkan på naturen. Det förstärker växthuseffekten, skapar hälsoproblem både för oss människor men också för våra fyrfota skogsvänner, samt skapar försurning av skog och mark.

Förutom dessa exempel håller den moderna tekniken också på att ta över alla våra vackra naturområden. Låt mig ta ett exempel från min egen hemkommun, vackra Njutånger vid Hälsingekusten. Kanske har du besökt Njutånger någon gång? Det är en mycket trevlig tätort med både en Icabutik med ett brett och ekologiskt utbud, samt en mindre biograf där diverse populära filmer visas en gång i veckan.

Men denna fantastiska tätort är nu hotad. Hotad av det som du i ditt brev till mig hyllar. På grund av att man vill bygga en motorväg i riktning mot Bollnäs har man nu beslutat sig för att skövla flera kilometer av den vackra skogen i dessa omgivningar. Inte nog med det, det beslutades också i Bollnäs tingsrätt tidigare denna vecka att Njutånger, tillsammans med många andra kommuner i södra Norrland, skall behöva stå ut med en ökad flygplanstransport då det skall byggas en flygplats i Söderhamn. Detta kommer leda till många tråkigheter. Dels kommer flygplanen att föra med sig många miljöfarliga avgaser, och dels kommer vi invånare i södra Norrland att bli mycket störda av de brummande ljuden från flygplanen.

Jag ber dig, Vladimir Majakovskij, att fundera både en och två gånger till innan du formulerar dig så positivt om den nya tekniken. Som vi i Bevara Njutånger brukar säga – tänk på skogen innan du tänker på dig själv!

Med Vänliga Hälsningar, Gunnel Nordkvist

Moskva, 11/3-1920

Gunnel!

Du kvinna ifrån framtidens samhälle! Ihopkrupen likt en trådrulle läser jag ditt brev om och om igen, förfasad över vad du skriver!

Mina drömmar! Varför har ni övergivit mig! Varför har ni kastat allt mitt ljusa hopp på misslyckandets soptipp!?

Aldrig trodde jag att maskineriernas skönhet skulle skapa sådana mardrömmar! Att djuren som jag älskar skulle dö, att skogarna skulle behöva trasas samman likt en galnings själ, att människorna skulle drabbas av sjukdomar – allt till följd av futurismen!

Åt helvete med alltihop!

Jag darrar av ångest i hela apparaten, som en tuberkulossjuk hostar jag besvikelsens bensin! Vad skall jag göra nu? Jag har rusat genom flygplanens korridorer, i tron om att friheten fanns där! Utan framtiden inget liv!

Förvriden av ilska, ynkelig som en byracka, skriker jag ut över Moskvas gator – GUNNEL!
Rädda mig från den asfalterade avgrunden!

Din Vladimir Majakovskij

Njutånger, 22/3-2014

Hej igen Majakovskij!

Jag förstår att Njutångers tragiska öde gör dig mycket upprörd. Du verkar ha tänkt om efter att ha läst mitt brev och du har visat mycket tydligt att du inser allvaret i situationen både i och utanför Njutånger. Det uppskattar jag mycket.

Om du, vilket du antyder i ditt brev, vill ha tips på sätt att kämpa mot miljöförstörelsen, har jag en lösning. Du kan välja att bli medlem i vår naturskyddsförening Bevara Njutånger. Medlemsavgiften är bara 100 kronor i halvåret och vi har möte en gång i veckan. Vi brukar då diskutera Njutångerskogarnas framtid och det finns så gott som alltid smörgåsar och kylda drycker att inta under mötet. Vårt nästa möte äger rum i Folkets hus här i Njutånger om en vecka, då är du välkommen att delta.

Jag kan verkligen rekommendera att du kommer, om inte annat så för att få ta del av Njutångers vackra natur och trevliga atmosfär. Vid infarten finns en berömd sten, den så kallade Oll-Persstenen. Grisbonden Oll-Per lär ha rest denna sten vid infarten till Njutånger för att hans käresta Ingeborg Nilsson skulle veta när hon var framme vid sin fästmans by. En annan berömd turistattraktion är Jonssons sjunkna stuga. Här bodde familjen Jonsson mellan åren 1895 och 1911, tills deras stuga sjönk ner i myrmarken. Idag finns stugan ännu bevarad, men endast skorstenen och en bit av taket sticker upp ur marken. Det kan vara roligt att se hur man levde och bodde förr i tiden.

Förutom dessa ovan nämnda sevärdheter, är Njutånger en kommun med både vacker granskog och närhet till havet. Jag bifogar en adress till Folkets Hus så du vet var det ligger om du väljer att komma på nästa informationsmöte.

Hälsningar Gunnel

Bevara Njutånger
Den vänstra igelkottens väg 3 825 13 Njutånger

Moskva, 29/3-1920

Gunnel! Gunnel! Gunnel! Du vidunderliga kvinna!
Telefontrådarna dansar en vild charleston när dina ord ropas ut – Gå med i Bevara Njutånger!
På bokstävernars barrikader skanderar du detta ljuvliga meddelande!
Och jag svarar, skuttandes som en vilding av lycka – JA! Jag kommer på informationsmötet
nästa vecka!
Ivrig som en ökenvandrare vid anblicken av vatten skall jag resa till Njutånger snabbare än
flygplanen kan sväva! Jag kan se en ny politisk era närma sig!

Jag skickar med min senaste dikt, skriven med vördnad och lycka över att få göra revolution i
Njutånger!

Det har hänt.
Det var i Njutånger det hände.

Futurismen hade blivit galen,
förvandlad till glädjens motståndare
försurade den
skogar
djur
människor

Men så visade sig för mig revolutionens ansikte!

Det var Gunnel!

Med ord färgade av revolten
berättade hon om Njutånger, revolutionens näste
Hon berättade
om skogarnas viskningar
om havets skrånande vrål
de viskade och vrålade dessa ord – Bevara Njutånger!

Och jag svarar,
från mitt Moskvafönster i skymningens tjut – Ja! Jag skall bevara
Njutånger!

Din Majakovskij